

Töölepingu seaduse muutmise seaduse eelnõu 837 SE

Täname võimaluse eest eelnõu kohta arvamust esitada.

Eelnõu § 1 punktiga 2 täiendatakse TLS § 7 lõikega 4². Täienduse kohaselt võib pereettevõttes 7–17-aastase alaealisega sõlmida tähtajalise töölepingu kerge töö tegemiseks igas tegevusvaldkonnas.

Kahjuks peame kordama eelnevalt esitatud seisukohta, et seadust lugedes peaks aru saada, millist tööandjat loetakse pereettevõtteks. Pereettevõtte mõiste seaduses on vajalik, et seadust rakendataks ja järelevalvet teostataks ühetaoliselt. Ei saa nõustuda eelnõuga, mille kohaselt iga tööandja hakkab ise otsustama, kas tegemist on pereettevõttega või mitte.

Nõrgema poole kaitse põhimõttega on vastuolus määratlemata õigusmõistete lisamine seadusesse, mida sisustatakse õiguskäibes ainult tõlgendamise teel. Määratlemata õigusmõiste „pereettevõtte“ lisamisel seadusesse jääb arusaamatuks, mille alusel Tööinspeksioon nõusoleku andmisel töötamiseks ja järelevalvet teostamisel hakkab hindama, kas tegemist on pereettevõttega.

Juhul, kui seaduse muutmisel juba lähtutatakse sellest, et seaduses kasutatava mõiste sisu tekib selle tõlgendamisel, siis tõenäoliselt jääb määratlemata õigusmõiste „pereettevõtte“ ilma tõlgenduseta. On väga ebatõenäoline, et töövaidluste algatajateks oleksid tööandjad. Ilmselgelt ei ole ka alaealised võimelised algatama töövaidlusi, kui nad töötavad tööandja juures, mis tööandja hinnangul on pereettevõtte. TsÜS § 8 lg 2 kohaselt alla 18 aastasel on piiratud teovõime. Seega lapsevanem lapse seadusliku esindajana peaks kaitsma alaealise huve lepingu sõlmimisel, täitmisel ja ka juhul, kui on vaja pöörduda töövaidlusorganisse.

Ei ole võimalik nõustuda sellega, et direktiivi 94/33 artikli 2 lõike 2 punkt b ei anna õigust sisustada „pereettevõtte“ mõistet riigisiseses õiguses. Kui EL õigus ei anna mõistele autonoomset, ühtset definitsiooni, jääb selle konkretiseerimine liikmesriikidele. See tähendab, et Eesti võib oma õiguses „pereettevõtte“ mõistet täpsustada, kuid see sisustus peab jääma direktiivi raamidesse ega tohi vähendada alaealiste kaitse taset, mida direktiiv taotleb.

Jääme oma varasemalt esitatud seisukoha juurde, et puudub vajadus laste töö reguleerimiseks oma peres. Juhul, kui siiski laste töötamist peres peetakse vajalikuks reguleerida, on vajalik „pereettevõtte“ määratlus juba seaduses.

Eelnõu § 1 punktiga 3 muudetakse TLS § 8 lõiget 2. Muudatuse kohaselt võiks alaealine töötada suvevaheajal 2 kuud tingimusel, et saab vähemalt neljanädalase järjestikuse puhkeaja, 5 kalendripäeva ühe nädala pikkusel koolivaheajal ja 10 kalendripäeva kahe nädala pikkusel koolivaheajal.

Koolis käiva alaealise peamiseks ülesandeks on hariduse omandamine. Samas on hea, kui alaealine saab töötamise kogemuse varakult. Lühikeste vaheaegade korral peaks saama ka puhata ja seega, kui töötada

sisuliselt koolivaheajal kõikidel tööpäevadel, siis muudeks tegevusteks ei pruugi aega jääda. Leiame, et õigus töötada ei tohiks olla pikem kui pool koolivaheaja kestusest. Ka Euroopa Sotsiaalõiguste Komitee on arvamisel, et vähemalt pool koolivaheajast peaks õpilasel olema vaba aeg. Töökogemust omandada ja tööharjumust kujundada on võimalik ka lühiajaliselt töötades.

Eelnõu § 1 p 6 tunnistab TLS § 56 kehtetuks. Eelnõu kaotab alaealise töötaja pikendatud põhipuhkuse erisuse.

Eelnõu vähendab alaealise põhipuhkust, sest põhipuhkuse kestuse lühendamine suurendab tööandjate motivatsiooni alaealisi tööle võtta. Eelnõu koostamisel peaks lähtuma ka alaealiste huvist. Väga paljud 16–17-aastased alaealised töötavad kogu kalendriaasta jooksul. Alaealistele pikema põhipuhkuse andmise põhjuseks on nende suurem vajadus puhkuse järele, võttes arvesse nende arengulisi eripärasid ja piiranguid töökeskkonnas. Pikema põhipuhkuse näol on tegemist täiendava kaitsemeetmega noore töötaja taastumisaja pikendamiseks. Koolis käivatele alaealistele on oluline, et töö ja õppimine oleks tasakaalus ning kindlasti vajavad nad pikemat põhipuhkust lisaks tervise kaitsmisele ka hariduse omandamiseks. Eeltoodud põhjustel leiame, et 35-päevase puhkuse lühendamine ei ole vajalik ja pikem põhipuhkus suurendab alaealiste motivatsiooni sõlmida töölepinguid.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Kaia Vask
EAKLi esimees